

sidst forløbne Finansaar.“ Det er jo en ret lovende Begyndelse og tyder paa, at der kan ydes et ret betydeligt Bidrag. Men det kan jo ikke nægtes, at naar det i Slutningen af samme Paragraf hedder, at Beløbet ikke maa overstige 300,000 Kr. aarlig, gaar en Del af Glansen af den smukke Begyndelse. Thi for at give 20 Kr. maanedlig til Halvdelen af Aarsleverne vil man ifølge det vedføjede Bilag være nødt til at gaa op til 350,000 Kr. aarlig, og med den Stigning i Elevantallet, som kan ventes, vil dette Beløb end ikke forslaa. Hvis det var muligt, at Understøttelsen til trængende Elever kunde indrettes efter Kravet og Trangen, vilde det sikkert være det heldigste. Vi har jo i anden Lovgivning det samme Forhold; Bidragene til Alderdomsunderstøttelse, til Sygekasser, til Arbejdsløshedskasser retter sig efter den Trang og det Krav, som er til Stede, og hvis det var muligt, at man paa samme Maade kunde yde Bidrag til uformuende Højskoleelever, vilde jeg anse det for at være det heldigste, og en saadan Ordning er, saa vidt jeg ved, ogsaa tidligere ønsket fra Højskolernes Side.

Vi kender alle den Udtalelse, der faldt fra et æret Medlem i dette Ting overfor franske Rigsdagsmænd, idet han sagde, at vi vel kan hente Idealerne nede fra Frankrig, men han ønskede, at Fransk-mændene maatte lære af os, hvordan Ide-alerne føres ud i Livet. Den Idé at rejse en Skole for at oplyse og dygtiggøre den voksne Ungdom er ikke hentet fra Frankrig, den har sit Udspring fra en varmtførende og vidtskuende dansk Mand, og den danske Folkehøjskole er i Virkeligheden et levende og storstilet Mindesmærke for denne Mand. Men det er jo rigtigt, hvad sikkert ogsaa det ærede Medlem, jeg før nævnede, har tænkt paa, at det ikke alene gælder om, at Ideerne fremsættes, men det gælder om, at de ogsaa føres ud i Livet, at de virkeliggøres. Der havde vi den Lykke, at en Kreds af udmærkede Mænd var rede til gennem et langt Liv at vie deres Kræfter til Virkeligørelsen af dette Ideal, og jeg turde maaske her nævne enkelte af de Mænd, som har gjort et banebrydende Arbejde i Højskolens Tjeneste, Mænd som Kold, Schrøder, Trier og Nørregaard. Nu er Folkehøjskolen rodfæstet her i Landet, Højskole er rejst ved Siden af Højskole Landet rundt, Bevægelsen har forplantet sig til vore Frænder i Norge og Sverige, den er fulgt med vore Landsmænd til Amerika og er maaske nu i Færd med at vinde Indgang i England. Højskolens Ar-

bejde har ikke blot Betydning for de 8,000—9,000 unge Mennesker, som aarlig undervises paa Skolen, men dens Betydning rækker langt videre. Den har sikkert ogsaa haft sin Indflydelse paa den offentlige Skole og paa den faglige Undervisning; Landbrugsskolen er i Virkeligheden et Barn af Højskolen, og hvad den har betydet for den jævne, almindelige Befolkning's aandelige Udvikling og materielle Fremgang, er uberegneligt. Nu staar Højskolen aaben for enhver, der har Lyst og Raad til at deltage i Undervisningen, og hvad der her kræves af os, er, at vi yder det fornødne, for at den uformuende Del af Ungdommen ogsaa kan faa Lejlighed til at deltage i denne Undervisning og i de Goder, som den byder. Det er da mit Haab, at man med god Villie og med rund Haand vil bringe det Offer, som er nødvendigt; naar man gør det, vil det sikkert ogsaa give os et rigt Udbytte. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

K. M. Klausen: Det er ikke store eller omfattende Ændringer, der foreslaas ved dette Lovforslag, og der havde maaske egentlig ikke været nogen Grund til at ulejlige Rigsdagen med et specielt Lovforslag om denne Sag. Jeg skal indrømme, at der er enkelte Punkter, paa hvilke der kan tiltrænges Reform, men jeg tror, at disse lige saa let kunde være gennemført paa Finansloven. Naar Forslaget alligevel er fremkommet, er det antagelig sket som en Opmærksomhed overfor Foreningen for Folkehøjskoler og Landbrugsskoler, idet denne har fremsat Ønske om, at der maatte blive gennemført en Reform af Loven af 1902. Lovforslaget er ledsaget af et Bilag, der indeholder Andragendet fra den nævnte Forening. Det gaar væsentlig ud paa følgende. Der ønskes først en Forhøjelse af Elevunderstøttelserne fra 250,000 til 300,000 Kr. aarlig. Det motiveres med, at Elevantallet er i Stigning. Det er rigtigt; af de Tabeller, som ledsager Lovforslaget, fremgaar det, at Folkehøjskolens Elevantal siden 1902 er steget med omtrent 20 pCt. og Landbrugsskolens Elevantal med over 200 pCt. Den stærke Stigning for Landbrugselevernes Vedkommende hidrører antagelig fra, at der i den mellemliggende Tid er tilkommet Eleverne fra vore Husmandsskoler. Dernæst gøres der opmærksom paa, at Betalingen paa Højskolen er blevet forhøjet, og det er saare naturligt, det er der intet